

lítés nélkül. A szerző végső megállapítása szerint az érték dolgában gazdag változatú termés több darabja valódi műalkotás, de a fejedelem «történetileg is teljes és művészileg befejezett, szépirodalmi jellemképét még várjuk». Ez a körülmény természetesen nem változtat azon a tényen, hogy a derék tanulmány az idetartozó anyag szinte teljes felsorolásával és megbízható bemutatásával igen jó szolgálatot tett a Bethlen-kultusz nyomait számon tartó kutatásnak. *B. Gy.*

H. Hajtay Etelka : Szárnyak bontogatása. (Tanulmányok és vezérfonal a modern fogalmazástanításhoz : a könnyed, közvetlen és egyéni stílus megalapozására. Budapest, 1928. Franklin. 1921.). Ez a kedves tartalmú könyv lényegében nem egyéb, mint a fogalmazás-tanítás körül, a polgári leányiskolában szerzett tapasztalatok rendszerbe foglalása s a bevált módszer eredményességének sikerült iskolai dolgozatokkal való szemléltetése.

A lelkes szerző két évtizedes gyakorlat alapján s nagy ügyszeretettel szól a dologhoz. Nem elégszik meg a fogalmazástanítás nevelőértékének hangsúlyozásával, hanem azt szeretné, hogy a cél minél tökéletesebb megközelítése érdekében az iskola külön tantárgy módjára foglalkozzék a gondolatok írásfoglalásának művészetével. Ez bizonyára igen dicséretes buzgóságra valló óhaj, de megvalósulására aligha van kilátás. Talán nincs is rá okvetlenül szükség ; mint a szerzőtől közölt kis dolgozathból látni, a fennálló keretek között is szép eredmény érhető el. Egyébként pedig az iskola minden tárgy tanítása közben módot nyújt az egyéni kifejezőmód érvényesülésére, innen pedig a papírra vetés csupán egy lépés. Már t. i. azoknál, akikben megvan a jó szándék s a képesség. Túlságosan erőltetni a dolgot — főképp a tanítás

alsó fokán — hiába próbálnók. Hiszen a szóbanforgó könyv szerint «erre is, mint minden művészetre születni kell». Az érdemes szerző különben túlló a célon, a mikor 20%-nyi «tehetségtelnek» miatt sajnálja «a fogalmazást is egészen a helyesírás megtanulásának szolgálatába állítani az alsó két osztályban». Nyugodt lehet, a tehetségek ezzel nem veszítenek semmit, mert értelmük azért nem fog visszafejlődni. Ez az észrevétel nem akarja kisebbiteni a szép könyv értékét. A tárgy iránt érdeklődők sok figyelemreméltót találhatnak benne, s bizonyos szívesen fogják olvasni a szerző tanítványainak ügyes stílusgyakorlatait is. *A. B.*

Mesterházy Jenő : A budavári királyi palota hajdan és most. Budapest, a szerző kiadása. — Képekkel dúsan ellátott ismertető művet írt a budai tanítóképző történelemtanára, Mesterházy Jenő, Budaváráról. Nagyszerűen az ifjúságnak ajánlja művét, noha felnőt, művelt emberekre is ugyancsak ráférő érdekes tudnivalókat ad nagy bőségben. Nem lehetünk eléggé hálásak az ilyen tanulmányokért ; gyér Budapest-történeti népszerű irodalmunk minden gyarapodása érdem. Önálló kutatások természetesen nincsenek Mesterházy tanulmányában, az ilyen részletmunka nem is az efféle egybefoglalásba való ; jó szemmel összeszedni és érdekesen feltálatni az egybegyűjtött anyagot, az volt a feladata és ezt ügyesen végezte el. Az idegenforgalom világáradatában nálunk is megtermett már bizonyos élénkség ; elsősorban a belső idegenforgalomra gondolok itt, az egész magyar nemzetére. A megszállott területeken felnövő magyar fiatalok Budaváráról nem tanul semmit, de természetesen, hogy vágyik az egész magyarság fővárosába és örömmel ismeri meg annak multját is. Ennek a Budát meghatottsággal járó «idegen»-forgalom-